

اثر کم آبیاری در زمان رسیدن بو توکیات میوه انگور رقم Riesling

ولی ربیعی، افریکو پترلونگر

استادیار گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان و دانشیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه اوپینه، ایتالیا

اثر کم آبیاری بر کمیت و کیفیت میوه های انگور رقم قرمز «ریزلینگ» در تابستان سال ۱۳۸۱ در دانشکده کشاورزی دانشگاه اوپینه ایتالیا براساس آزمایش فاکتوریل با طرح پایه کامل‌ا تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. در این تحقیق بوته های هشت ساله انگور که روی پایه SO_4^{2-} پیوند شده بودند، انتخاب شدند. بوته های شاهد از زمان شروع به رسیدن میوه (حدود ۷۰ روز پس از تمام گل) تا برداشت مقدار قابل ملاحظه ای باران در حدود ۷۵ میلی متر دریافت کردند، ولی بوته های تحت تنش خشکی فقط در دو نوبت ۷۰ روز و ۱۱۰ روز پس از تمام گل با آب خیلی کم حدود ۲ میلی متر در هر نوبت آبیاری شدند. تا زمان برداشت صفاتی از میوه از قبیل: وزن و حجم حبه، مواد جامد محلول (T.S.S)، اسید کل (T.A)، pH آب انگور، میزان فنول کل و غلظت آنتوسیانین پوست حبه مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه واریانس و مقایسه تیمارها به طریق آزمون دانکن نشان داد که وزن و اندازه حبه، میزان اسید کل، pH آب میوه، آنتوسیانین و میزان فنول کل در زمانهای ارزیابی صفات در تیمار شاهد و تحت تنش خشکی اختلاف معنی دار ($P \leq 0.01$) داشتند. میزان اسید کل در تیمار شاهد به طور معنی دار بیشتر بود. غلظت فنول کل و آنتوسیانین در تیمار تنش خشکی بیشتر از تیمار شاهد بود. هم چنین تنش خشکی اندازه حبه (وزن و حجم) را کاهش داد. ضرایب همبستگی بین غلظت آنتوسیانین و مواد جامد محلول ($T = 0.80$) مثبت و معنی دار و بین غلظت آنتوسیانین و میزان اسید کل ($T = -0.75$) منفی و معنی دار بود.